

— saavel saavne Indsigt i, hvilke Midler der henfigtsmæssigst bør benhntes over for denne truende Fare, som økonomisk Evne til at iværksætte de nødvendige, kostbare Foranstaltninger, bede de om Statens Hjælp dertil. De have uden Resultat indgivet Andragender i samme Djemed til Finansministeren og til Landbrugsministeren.

Udvalget gør ingen Indstilling.

2. Fra forhenværende Desjtinatør ved Generalstaben C. E. W. von Gyben om Pensjonsforhøjelse. (Indbragt den 12te Oktober 1897 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier.)

Andrageren, der nu er 67 Aar gammel, meldte sig 1848 som frivillig og deltog i Krigen ved 7de Bataillon, tilsidst som Sergeant. Efter derefter at have gjort Tjeneste ved det flæsbigste Gendarmerikorps blev han ansat ved Generalstaben, hvor han fra 1ste April 1854 til 30te September 1867 var Guide og Desjtinatør samt fra 1ste Oktober 1867 til 31te December 1870, da han blev afflediget, Oversergent. Han maatte tage sin Afsted i den unge Alder af 40 Aar, da han havde paadraget sig en Blodaarebrok ved sin besværlige Tjeneste i Krigen og derefter ved sine aarlige trættende Opmaalingsarbejder ofte i pløjet og kalfekuldt Terrain. Fra sin Tjenestetid har han gode Vidnesbyrd fra forskellige foresatte Officerer, deriblandt Generalerne Stjernholm, Carve og Schroll samt Obersterne Abrahamson og Golding. Ved Affledigelsen blev hans aarlige Pension ansat til 312 Kr., senere — i Henhold til Loven af 8de Maj 1894 — omberegnet til 380 Kr. 76 Ore. Han formener imidlertid, at han burde have været afflediget som Stabssergent, ikke som Oversergent, og altsaa at have Krav paa større Pension. Til Støtte herfor anfører han, at han ifølge krigsministeriel Resolution af 28de Maj 1864 blev fast ansat som Desjtinatør og altsaa var iblandt de 4 Desjtinatører, der inden Hærloven af 1867 stod ved Generalstaben. Da nu de 8 faste Guider, der stode i Nummer ved Generalstaben, ifølge Vedtægt hørte til Oversergentklassen, maatte de 4 Desjtinatører høre til den højeste Underofficersklasse, Stabssergentklassen, hvilket Hærloven af 1867 endydermere har fastslaaet samtidig med, at Antallet af Desjtinatører (Stabssergenter) blev forøget til 8. Efter at have faaet Afslag hos Krigsministeren paa et Andragende om at opnaa Pension som afflediget Stabssergent, beder han nu om Rigsdagens Hjælp dertil, idet han samtidig anfører, at han og hans Hustru kun have hans ovennævnte utilstrækkelige Pension at leve af. Naar han ikke tidligere har søgt at faa den ham ved Pensjonsberegningen formentlig overgaaede Uret redresseret, skyldes dette den Omstændighed, at han tidligere ad privat Vej har faaet en større aarlig Hjælp — først 800 Kr., senere 700 Kr. — men denne Hjælp er nu ved de paagældende Personers Død bortfalden uden Erstatning.

Udvalget gør ingen Indstilling.

3. Fra Beboere af Egnen mellem Roskilde og Havdrup Station om, at der ved eller i Nærheden af Banevogterhus Nr. 2 paa Masnedjundsbanen maa blive oprettet en Holdeplads. (Indbragt den 13de Oktober 1897 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds, Ole Hansen.)

Saa længe der ingen Holdeplads er oprettet paa den paagældende Banestrækning, have Andragerne saa godt som ingen Nytte af Masnedjundsbanen, uagtet den gennemfærrer Egnen. Beboernes Forbindelser ere nemlig næsten ubelukkende mod Nord o: med Roskilde og Kjøbenhavn og hindres nu stærkt af Nødvendigheden ved først at maatte rejse en halv eller en hel Mil mod Syd for at komme 1 Mil mod Nord. Den ønskede Holdeplads vilde blive meget benyttet af Beboerne i Byerne Snoldelev, Gadstrup, Salløv, Skafstrup, Brorstrup, Gadstrup og Ramsømagle. Efter paa et Andragende derom at have faaet Afslag fra Indenrigsministeren, der motiverer dette med, at Banens Stigningsforhold paa det paagældende Sted i høj Grad vanskeliggør Oprettelsen af et Villetsalgstied og vilde umuliggøre dettes senere Udvidelse til Holdeplads eller Station, bede de nu om, at Folke-